

Γιατί οι πόρνες ονομάζονται και «ιερόδουλες»;

Ως ιεροδουλεία εννοείται η ιερή ή θρησκευτική πορνεία. Η γυναίκα που εμπλέκεται σε μια τέτοια πρακτική ονομάζεται «ιερόδουλος», αν και η σύγχρονη απόδοση του όρου στα κοινωνικά της συμφραζόμενα είναι δυνατόν να προκαλεί σύγχυση ως προς την ακριβή έννοια του όρου.

Η ιεροδουλεία ήταν θρησκευτικός θεσμός των Ασσυροβαβυλωνίων, καθώς και άλλων λαών. Λέγανε «ιερόδουλους» τους άνδρες ή τις γυναίκες, που ήταν αφιερωμένοι σαν «δούλοι» ή καλύτερα σαν αναθήματα σε κάποιον θεό, κύρια όμως στη θεά Ιστάρ, που οι Έλληνες την έλεγαν Αστάρτη (ο πλανήτης Ιστάρ, που ονομάζουμε Αφροδίτη). Άντρες και γυναίκες ιερόδουλοι έκαναν την ιερή, όπως έλεγαν, πορνεία, σαν τιμώμενη διακονία. Οι άντρες διακρινόντουσαν σε διάφορες κατηγορίες, οι δε γυναίκες σε κοινές εταίρες και σε εκείνες που ασκούσαν την «παρά φύσην» ευλάβεια τους, γιατί αν έμεναν έγκυες, η τιμωρία τους έφτανε μέχρι το θάνατο.

Όσον αφορά στους Βαβυλώνιους, ο Ηρόδοτος αναφέρει κι ένα «εντελώς επαίσχυντο» έθιμο σύμφωνα με το οποίο κάθε γυναίκα «μια φορά στη ζωή της» είχε επαφή κοντά στο ναό της Αφροδίτης (Ιστάρ) με τον πρώτο ξένο που έριχνε «ασημένιο νόμισμα» στο περίζωμά της. Ομοίως, ο Λουκιανός περιέγραψε την τιμωρία των γυναικών που αρνούσαν να ξυρίσουν τα κεφάλια τους εις ένδειξη πένθους για τον Άδωνι: «έστω και για μία ημέρα αυτές (έπρεπε) να πουλήσουν την ομορφιά τους ... (σε μια) αγορά ... ανοικτή για τους ξένους μόνο και η πληρωμή (γινόταν) προσφορά στην Αφροδίτη (Αστάρτη)».

Η ιερή πορνεία ασκείτο ευρέως στην αρχαία Ελλάδα, ιδιαίτερα στους ναούς της Αφροδίτης, στην Κύπρο, τον τόπο που γεννήθηκε και την Κόρινθο. Στην Κόρινθο μάλιστα ήταν γνωστή ως «Αφροδίτη η εταίρα». Ο Στράβων τον 1ο Π.Κ.Ε. αιώνα αναφέρει ότι χίλιες ιερές πόρνες εργάζονταν στον ναό της εκεί, ενώ τον ίδιο

αριθμό αναφέρει και για το όρος Έρυξ στη Σικελία. Αλλά στις ύστερες περιόδους του ελληνικού κόσμου οι υπερήφανες ιέρειες της αγάπης φαίνεται ότι αντικαθιστούνταν στις περισσότερες περιπτώσεις από σκλάβες. Στην Κύπρο οι φιλολογικές μαρτυρίες υποδεικνύουν ότι πριν από το γάμο όλες οι γυναίκες υποχρεώνονταν στο παρελθόν από το έθιμο να εκδίδονται σε ξένους στο άδυτο της θεάς. Παρόμοια έθιμα επικρατούσαν σε πολλά μέρη της δυτικής Ασίας. Όποιο και αν ήταν το κίνητρο, η πρακτική δεν θεωρείτο σαφώς οργιαστική εκδήλωση της σφοδρής επιθυμίας, αλλά σοβαρό θρησκευτικό καθήκον που εκτελείτο στην υπηρεσία εκείνης της μεγάλης θεάς της δυτικής Ασίας της οποίας όνομα το ποίκιλε, ενώ ο τύπος της παρέμεινε σταθερός, από τόπο σε τόπο.

Πηγές

Λεξικό της λαϊκής σοφίας (Τάκης Νατσούλης) | el.wikipedia.org